

पितृवध m. *Vatermord* WEBER, RĀMAT. 356, 359.
 पितृव्यं vgl. प्र०.
 पितृव्यनीय, die ed. Bomb. des MBH. richtig °षनीय.
 पितृसम्बन्ध n. der Väter Wohnort, Gottesacker MBH. 13, 3440.
 पितृसूक्त n. Bez. einer best. Hymne Verz. d. Oxf. H. 398, a, 1 v. u.
 पित्त vgl. मांसपित्त.
 पित्तल 4) a) Schol. zu KĀTJ. ÇR. 4, 1, 12. — Vgl. मुनि०, पित्तल.
 पिधान 1) Bez. eines best. Processes, dem das Quecksilber unterworfen wird, SARVADARÇANAS. 100, 5.
 पिनङ्क, die neuere Ausg. °पिनङ्काः, NILAK.: पिनङ्काः = अलङ्काराः.
 पिनाकिन् 1) die ed. Bomb. richtig पनाकिनः st. पिनाकिनः. — 3) Verz. d. Oxf. H. 30, a, 9.
 पिपीलिक 3) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 3 v. u.
 पिपीलिकमध्य Z. 3 lies कमध्यमा.
 पिप्पलनाथ m. N. pr. einer Gottheit HALL 134.
 पिप्पलाद् und अ० in der adj. Bed. *die Früchte der Ficus religiosa* essend BHĀG. P. 11, 11, 7.
 पिप्पलायन BHĀG. P. 11, 2, 21.
 पिप्पलायनि m. N. pr. eines Lehrers BHĀG. P. 12, 7, 2.
 पिशङ्ग 1) Ind. St. 3, 273. 273. fg. पुष्परेणु० KATHĀS. 71, 198.
 पिशङ्गजट (पि० + जट) m. N. pr. eines Muni KATHĀS. 69, 10. 103, 241.
 पिशाचक 1) KATHĀS. 114, 67.
 पिशाचत्व KATHĀS. 114, 108. fg.
 पिशित 1) °लोचन *fleischliche Augen habend* SARVADARÇANAS. 80, 5.
 पिशिताशन Spr. 3684.
 पिष्मन् SĀH. D. 237, 10.
 पिष्, अपिष्ठा 3. du. BHĀG. P. 10, 72, 38. उदकपेषम् und पाणिनापेषम् s. u. पेषः — caus.: त्वं पेषयित् (पेषयम्) KATHĀS. 64, 15.
 पिष्टक 1) a) WILSON, Sel. Works 2, 161. °संक्रान्ति f. Bez. eines best. Festtages ebend.
 पिष्टपशु ein aus Mehl gebildetes Opferthier: °मीमांसा Titel einer Schrift HALL 192.
 पिष्टमय, अश्च Vorz. d. Oxf. H. 301, b, 25.
 पिष्टातक = पिष्टात NĀGĀNANDA 28, 10.
 1. पी, die ed. Bomb. liest तदापीय ततस्तेजो u. s. w.
 2. पो mit आ caus.: यस्य कृथाभिनिर्वृत्तौ भवत्याप्यायिताः परे wenn Andere gedeihen MBH. 3, 4548.
 — उद्, उत्पीन *angeschwollen* KATHĀS. 63, 185.
 पीठ 1) °स्य KATHĀS. 103, 165. *Thronessel* WEBER, RĀMAT. Up. 321. fgg. WILSON, Sel. Works 1, 200. — 4) zu streichen, da mit der neueren Ausg. किराटापीड० zu lesen ist. — 7) füge am Ende BHĀG. P. 10, 59, 12 hinzu.
 पीठक 1) BHĀG. P. 10, 8, 30. 11, 8. — 2) NILAK.: पीठकानां राजयोग्यानां नर्यानविशेषाणां तखतरावा (d. i. تخت رو) इति श्लोकेषु प्रसिद्धानाम्. — 3) a) KATHĀS. 73, 119. 121. 126. *Piedestal einer Götterstatue* 61, 210.
 पीठग, NILAK.: पीठगः स्वासनस्थः अयुध्यमानो ऽपीत्यर्थः.
 पीठमर्द (so zu lesen) 1) NILAK.: पीठमर्दाः = राजप्रियाः, also = 3). — 3) SĀH. D. 343. *der Begleiter eines vornehmen Herrn* DAÇAK. in BENF. Chr. 180, 13.

V. Theil.

पीठसर्प, NILAK.: पीठसर्पवत् = अजगरवत्
 पीठाध्यन्त m. Verz. d. Oxf. H. 231, b, 25 *scholae rector* nach AUFRECHT.
 पीड् mit उप, स्तनेपपीडमाल्लेपः SĀH. D. 283, 4. पार्श्वीपपीडमकुसन् sie lachten so, dass sie sich die Seiten hielten, KATHĀS. 63, 139. दण्डभयोप-
 पीडित niedergehalten Spr. 3745.
 — निम्, निष्पीड्यमानाखिलज्ञोर्वमर्माणि *heftig gedrückt* BHĀG. P. 10, 6, 11.
 — प्र 1) BHĀG. P. 10, 6, 10.
 — प्रति vgl. प्रतिपीडन.
 पीडा 1) Sp. 742, Z. 10 धर्म० auch DAÇAK. in BENF. Chr. 182, 14. अपी-
 उपा *nicht ungerne* Spr. 3136.
 1. पीत Z. 2 lies 1, 149, 2.
 3. पीत s. u. 2. पी.
 पीतकुष्ठ *gelber Aussatz* Verz. d. Oxf. H. 281, a, No. 659.
 पीतवासम् WEBER, RĀMAT. Up. 294.
 पीयूष 2) Spr. 4724.
 पीलु 1) AV. 20, 133, 12. — 6) Verz. d. Oxf. H. 231, a, 15. °पाक *eine durch Hitze erfolgende Verbindung von Atomen* (vgl. oben पिठरपाक) SARVADARÇANAS. 109, 8. Comm. zu KAṆ. 288, 15. fgg. — Vgl. बृहत्०, मरुत्०.
 पीलुक 3) *das Junge eines Thieres* HĀLA 105.
 पीवर 2) b) N. pr. eines Sohnes des Djutimant VP. 199. प्राकर MĀK. P.
 पुंश्लीय vgl. पौंश्लीय, पौंश्लेय.
 पुंस vgl. मरुत्०.
 पुंस्कर्माशय (पुंसं - कर्मन् - आशय) m. *die durch die Werke in einer früheren Geburt bedingte Anlage eines Menschen* SARVADARÇANAS. 82, 16.
 पुक्कश 1) die Bomb. Ausgg. des MBH. und des BHĀG. P. (vgl. noch 11, 29, 14) überall पुत्कस. पुत्कसु Verz. d. Oxf. H. 333, a, 17. पुत्कसी (so im Ind.) 91, b, 34. पुत्कसाः N. einer Dynastie BHĀG. P. 12, 1, 28.
 पुंगव 1) HARIV. 3981.
 पुंगी f. Bez. einer Art von Frauenzimmern BRAHMAVAIV. P. 2, 28, 4 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. u. धर्षिणी; vgl. पुंश्ली.
 पुच्छक m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 333, b, 14.
 पुच्छवत् (von पुच्छ) adj. *geschwänzt* KATHĀS. 63, 174.
 पुच्छाय N. pr. eines Berges WILSON, Sel. Works 2, 23.
 पुञ्ज, प्रभा० KATHĀS. 39, 2. तेजः० 111. कृतपुण्य० BHĀG. P. 10, 12, 11.
 पुञ्ज्य, पुञ्जिततमम् UTTARARĀMAK. 96, 13 (126, 2).
 पुञ्जकस्थली f. N. pr. einer Apsaras BHĀG. P. 12, 8, 26. — Vgl. °स्थला.
 पुट्, पुटित (?) WEBER, RĀMAT. Up. 316.
 पुट 1) चर्म० KATHĀS. 60, 60. कर्पा० 123, 164. कर्पुटी Spr. 3373. पुटाञ्ज-
 लि (mit gehölter Hand) gegenüber von उत्तानो ऽञ्जलिः mit ausgestreckter Hand Schol. zu KĀTJ. ÇR. 3, 1, 15. Z. 11 die ed. Bomb. liest MBH. 7, 1926 भुक्तिपुटाकुलित. Z. 16 नासापुट wird bisweilen ungenau in der Bed. von Nasenloch gebraucht, so Z. B. SARVADARÇANAS. 176, 17. Comm. zu ÇVETĀÇV. Up. 2, 8 und zum VEDĀNTAS. 122, 5. Z. 18. fgg. NILAK. zu MBH. 8, 914: पिपीलिकपुटे पिपीलिकावासपटलम्, also Ameisenhaufen. — 2) पत्तपुट KATHĀS. 59, 54. पुटप्रकारः Verz. d. Oxf. H. 311, b, 18. — 7) ein best. Metrum, = श्रीपुट Ind. St. 3, 382. — Vgl. noch त्रिरेखापुट.
 पुटपाक ÇĀRṅG. SĀH. 2, 1, 21. Verz. d. Oxf. H. 303, a, 4. 311, b, 23. कामिपुटपाकेन पच्यमानः स भूमिपः KATHĀS. 91, 32. 89, 19. 119, 3 (wo °का-

101